RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGES

BERÄTTELSE

FÖR ÅR 1930

TILL

RIKSDAGENS BANKUTSKOTT

HELSINGFORS 1931
STATSRÅDETS TRYCKERI

Innehåll:

	Sid.
Den ekonomiska utvecklingen år 1930.	
Allmänna drag	3
Prisen	3
Lantbruket	4
Industrien	4
Arbetsmarknaden	5
Utrikeshandeln	6
Inrikeshandeln	6
Kapitalbildningen	6
Penningmarknaden	7
Betalningsbalansen och kapitalrörelsen	8
Statsfinanserna	8
Finlands Banks verksamhet.	
Utlåningen	10
Sedelutgivningen	11
Bankens förhållande till statsverket	13
De utländska förbindelserna	13
Emissioner av lån	13
Bankens bokslut	13
Särskilda av Bankfullmäktige handlagda ärenden.	
Avlöningen av Bankens tjänstemän och befattningshavare	16
Nya pensioner	16
Avskrivningar	16
Revisionen	16
Granskning av lånerörelsen och valutahandeln	16
Inventeringar och inspektion av avdelningskontoren	16
Direktionen	17
Kontrollanterna vid avdelningskontoren	17
Bankfullmäktige och revisorer	18

Den ekonomiska utvecklingen år 1930.

Allmänna drag.

Den kris, som på penning- och kapitalmarknaden i Finland tog sin början år 1928, kom småningom att uppgå i den därpå följande år utbrytande världskrisen. År 1930 utvecklades det ekonomiska livet här alltmera under inflytande av de internationella konjunkturernas växlingar. Dessa kännetecknades å sin sida framför allt av allmänt prisfall, som ledde till minskad avsättning, inskränkt produktion och ökad arbetslöshet. Utomlands förbyttes den ännu hösten 1929 rådande penningknappheten småningom i en riklig tillgång på penningar, som tog sig uttryck i osedvanligt starkt sänkta diskontosatser i de stora penningcentra och ett ännu kraftigare räntefall för korta krediter. I början av 1930 tycktes även läget på kapitalmarknaden visa tecken till lättnad, men sedermera tillstramades det ånyo. Räntesatserna för långfristiga och kortfristiga lån ha därför avsevärt divergerat.

Prisen.

Mer än någon annan omständighet var den allmänna prisnedgången under det gångna året bestämmande för den ekonomiska utvecklingen. Enligt grosshandelsprisindex sjönk prisnivån från december 1929 till december 1930 i Storbritannien med 18.0 %, i Förenta Staterna med 17.0 %, i Frankrike med 15.1 %, i Sverige med 12.7 % samt i Finland med 9.5 %. Att prisfallet var mindre i Finland beror dels därpå, att prisnivån här redan före år 1930 hade sjunkit mera än i allmänhet utomlands, dels åter därpå, att man genom tullförhöjningar sökt stävja prisfallet. På grund härav sjönko prisen på hemmamarknadsindustriens produkter endast med 4.1 %; i november föranledde ikraftträdandet av vissa tullförhöjningar t. o. m. en temporär stegring av prisindex. Däremot föllo lantbruksprodukternas pris här liksom överhuvudtaget även annorstädes synnerligen starkt, nämligen med 20.7 %. De stodo vid 1930 års slut 36.5 % lägre än i juli 1928, då det tidigare utvecklingsskedets maximum hade nåtts.

Vid en jämförelse mellan import- och exportvarornas prisutveckling finner man, att de förra sjönko under senaste år 18.7 %, de senare något mindre eller 15.6 %. Jämförd med 1928 års toppris framträder denna divergens i prisutvecklingen ännu skarpare; nedgången utgjorde då för importvarorna 26.7 %, men för exportvarorna 18.2 %. Under senare delen av 1930 tenderade utvecklingen likväl åter mot en utjämning mellan import- och exportprisen. Uppenbarligen kan man förvänta, att den ännu rådande avsevärda skillnaden mellan dessa pris ytterligare kommer att minskas, måhända att alldeles försvinna. I alla händelser var sakläget senaste år såtillvida gynnsamt för folkhushållningen i Finland, att vi med samma mängd exportvaror kunde köpa en större kvantitet importvaror än föregående år.

1131—31

Det allmänna prisfallet har hos oss liksom även annorstädes djupt ingripit i det ekonomiska livets gång under senaste år. Den olikartade prisutvecklingen på olika produktionsområden har tillika på mångahanda sätt inverkat på huru starkt varje enskild produktionsgren berörts av depressionens verkningar, och huru dessa på de olika gebiten bestått.

Lantbruket.

Årsväxten är mindre än resultatet av någon annan produktiv verksamhet beroende av de allmänna konjunkturerna. Det gångna årets skörd var i stort sett kvalitativt rätt god och kvantitativt tämligen riklig. Rågskörden utföll 11 %, veteskörden 10 %, havreskörden 9 % samt höskörden 10 % bättre än år 1929. Endast för korn och potatis utföll årsväxten något sämre än under närmast föregående år. Även boskapsskötseln kunde uppvisa tillfredsställande resultat. Smörexporten, som steg till 17,112 ton mot 16,606 ton år 1929, nådde ett nytt rekord. Ostexporten höll sig ungefär vid det gamla, utförseln av färskt kött tilltog. Ytterligare må nämnas, att man senaste år började exportera bacon till England, och att äggutförseln betydligt ökades.

Ur en annan synpunkt minskades dock betydelsen av dessa i och för sig glädjande fakta avsevärt. Till följd av prisfallet nedgick skördens penningvärde betydligt från de föregående åren. Dessutom ha jordbrukarna på grund av den utländska konkurrensen svårt att finna avsättning för en mängd viktiga produkter. Animaliska förädlingsprodukter ha visserligen haft åtgång såväl i hem- som i utlandet, men även prisen på dem ha sjunkit betydligt. Då prisen på lantbruksbefolkningens inköpsförnödenheter och jordbruksarbetarnas löner icke fallit i motsvarande grad, har den jordbrukande befolkningen råkat i dels rätt kännbara svårigheter. Där under de senaste åren lånemedel i stor utsträckning investerats i jordförbättringar eller på annat sätt bundits på lång tid och där levnadsstandarden under de goda åren avsevärt stigit, äro jordbrukarnas betalningssvårigheter stora, vilket framgår av talrikt förekommande konkurser och utsökningar. Läget försämras ytterligare därav, att den viktiga inkomstkälla, som skogsförsäljning och skogsarbeten utgöra för lantbruksbefolkningen, sinat till följd av sågrörelsens driftsinskränkningar. Den härav föranledda minskningen i jordbrukarnas köpkraft är i sin tur ägnad att försämra situationen inom produktionsverksamhetens övriga grenar, främst hemmamarknadsindustrien.

Industrien.

Den industriella verksamheten återspeglade tydligt depressionens verkningar. Redan 1929 nedgick produktionens bruttovärde till 13,179 milj. mark från att föregående år ha utgjort 13,721 milj. mark. Senaste år fortgick nedgången, så att bruttovärdet av produktionen enligt preliminär beräkning endast belöpte sig till omkring 12,000 milj. mark. Minskningen i produktionsvärdet berodde dels på prisfallet, dels åter på de produktionsinskränkningar som på olika områden vidtagits. Enligt arbetsstatistiken understeg antalet arbetstimmar inom industrien under sista kvartalet 1930 med 12.8 % motsvarande tal under samma tid ett år tidigare. Minskningen var rätt obetydlig, d. v. s. 6.4 %, inom hemmarknadsindustrien, men ovanligt kraftig eller 19.1 % inom exportindustrien. Inom den förra ha isynnerhet de industrigrenar, som producera byggnadsmaterial, tvungits till driftsinskränkningar, medan i många brancher av närings- och njutningsmedelsindustrien produktionen kunnat fortgå i samma omfattning som förut. Överhuvudtaget klaga hemmarknadsindustrierna över att prisfallet i förening med en dumpingartad import av utländska varor förorsaka dem mycket stora svårigheter, vartill den höga räntefoten och tunga beskattningen ytterligare bidraga. Genom ökat tullskydd har staten sökt underlätta deras beträngda läge.

Dylikt bistånd har exportindustrien icke kunnat erhålla. Marknadslägets försämring, en följd dels av den allmänna depressionen, dels av annorstädes genomförda produktionsutvidgningar och isynnerhet av den ryska konkurrensen, har tvungit vår exportindustri till stora produktionsinskränkningar, vilka vidtagits i enlighet med de avtal, som producenterna ingått såväl sinsemellan som med industriidkarna inom motsvarande brancher i andra länder. Speciellt kännbar var driftsinskränkningen inom sågindustrien. Vid ett femtiotal sågar, envar med en årsproduktion överstigande 2,000 standert, har driften inställts, och den ännu år 1929 till 1,206,800 standert uppgående exportkvantiteten minskades programenligt med ungefär 25 % eller till 907,000 standert. Då den inhemska konsumtionen samtidigt nedgick, voro produktionsinskränkningarna i sin helhet ännu mer omfattande. På grund av beslutad fortsatt beskäring av trävaruexporten för år 1931 har minskningen av skogsarbetena fortsatts.

De utländska marknaderna för exportindustriens övriga grenar ha också legat nere, ehuru exporten under senaste år ännu icke i nämnvärd grad hann taga intryck därav. Då ifrågavarande alster för det mesta säljas med ett halvt eller t. o. m. ett års leveranstermin, blev prisfallet kännbart först under årets senare hälft och har ännu icke kommit till synes i sin fulla omfattning. Under det gångna året har ett par nya fabriker igångsatts. Kvantitativt ökades pappersexporten med ungefär 6.5 %, men utförseln av papp, cellulosa och trämassa nedgick i någon mån. Likaså avtog exporten av fanér, tändstickor och trådrullar, medan prisen samtidigt föllo.

Byggnadsindustrien slutligen, under högkonjunkturen framom andra brancher föremål för företagarverksamheten, låg tämligen nere under senaste år. Offentliga byggnadsarbeten befinna sig i rätt stor mängd under utförande, men i övrigt kommo varken produktionsinrättningar eller bostadshus i nämnvärd grad till uppförande, ehuru arbetslöner och övriga kostnader kännbart sjunkit, och man icke kan räkna med förefintligheten av någon egentlig bostadsreserv. I Helsingfors tillkommo 1930 endast 1,826 nya bostadsrum, medan motsvarande antal under åren 1927—1929 utgjorde 11,175, 16,365 och 10,971. Om man beaktar byggnadernas kubikinnehåll, var avvikelsen mindre. Under det att de år 1929 uppförda husens storlek utgjorde 1,980,400 m³, var motsvarande tal senaste år 888,900 m³.

Arbetsmarknaden.

Arbetsmarknaden tedde sig redan vid ingången av senaste år ogynnsam. Antalet vid arbetsförmedlingsbyråerna inregistrerade arbetslösa uppgick ultimo januari till 12,750 mot 4,730 ett år tidigare. Driftsinskränkningarna inom vissa industribrancher och begränsningen av skogsavverkningen ha varit ägnade att minska arbetstillgången. Ehuru jordbruksproduktionen icke nedgått, har likväl ny investering icke kunnat komma ifråga i samma omfattning som tidigare. Under dylika omständigheter höll sig antalet arbetslösa regelbundet större än vid motsvarande tidpunkter ett år tidigare. Den arbetslöshet, som icke kommer till synes i arbetsförmedlingsbyråernas statistik, tilltog synbarligen förhållandevis ännu mera.

Några arbetskonflikter uppkommo under dessa förhållanden icke. Arbetsfreden har

på samtliga gebit varit god, i trots av att arbetslönerna med hänsyn till prisnivåns och levnadskostnadernas nedgång mångenstädes sänkts.

Utrikeshandeln.

Värdet av utrikeshandeln nedgick under det gångna året i så anmärkningsvärd grad, att detsamma med 20.7 % understeg detta värde år 1929 och med 25.3 % rekordresultatet av år 1928. Nedgången berodde till betydande del på prisfallet, ehuru även mängden exporterade och importerade varor minskades i förhållande till de föregående åren. Importvärdet belöpte sig till 5,247.9 milj. mark, vilket med 25.0 % understiger detta värde år 1929. Exportvärdet åter utgjorde 5,398.3 milj. mark och dess minskning från föregående år 16.0 %. Den här framträdande divergensen härledde sig huvudsakligen från den tidigare omnämnda olikheten i de särskilda prisens utveckling. Till volymen var såväl exporten som importen ungefär 10 % mindre än år 1929. Vid bedömandet av den totala importkvantiteten bör det observeras, att vissa mot slutet av år 1929 införda tullförhöjningar vid denna tidpunkt föranledde en stegring i importen av spannmål, socker, kaffe, m. fl. konsumtionsvaror, som under de första månaderna av 1930 ledde till en motsvarande minskning. De mot slutet av senaste år företagna nya tullförhöjningarna hade samma verkan, så att importen under årets sista månader uppvisade en osedvanligt stor omfattning.

Nettoresultatet av utrikeshandeln utföll senaste år för landet rätt gynnsamt. Åren 1928 och 1929 hade importen överstigit exporten med 1,767.6 resp. 571.7 milj. mark. Året 1930 gestaltade sig däremot exporten större än importen, så att handelsbalansen uppvisade ett exportöverskott om 150.4 milj. mark.

Här ovan har redan utförseln av de viktigaste exportartiklarna berörts. Nedgången i importens värde fördelade sig på de olika varugrupperna sålunda, att minskningen i förhållande till år 1929 för livsmedel utgjorde 577.6 milj. mark, för industriprodukter 506.5 milj., för maskiner 362.0 milj. och för råvaror 306.4 milj. mark. Med beaktande av den olika prisutvecklingen, nedgick den importerade mängden maskiner och industrialster sålunda med omkring 26—30 % och livsmedelsinförelsen med ungefär 8 %, medan importen av råvaror kvantitativt höll sig så gott som oförändrad.

Inrikeshandeln.

Arbetslösheten och den minskade köpkraften inverkade givetvis menligt på inrikeshandeln. Omsättningssiffrorna sjönko, ju längre året led, allt mer under de föregående årens motsvarande belopp. Enligt Unitas' index utgjorde minskningen för sista kvartalet 1930 17.2 %. Till en del bör densamma dock även tillskrivas prisnivåns nedgång. Vilka svårigheter affärsomsättningens avmattning och prisfallet medförde, framgår bl. a. därav, att antalet handelsfirmor, vilka gått i konkurs, fortfarande tilltog.

Kapitalbildningen.

Genom ovan berörda omständigheter nedsattes under senaste år sparkraften i landet i högsta grad. Nytt kapital tillfördes depositionsinrättningarna till ett belopp av endast 528.6 milj. mark. I förhållande till 1929 innebär detta en liten förbättring, ity att depositionsökningen då utgjorde endast 427.5 milj. mark; men vid en jämförelse med motsvarande resultat under högkonjunkturen, d. v. s. 1,221.7 milj. mark år 1928 och 1,679.8 milj. år 1927, framstår tillväxten år 1930 alltjämt såsom mycket oansenlig. Depositionsökningen motsvarade omkring 4.2 % av insättningarna vid årets ingång; deponenterna ökade sålunda icke sitt kapital ens med fulla beloppet upplupna räntor.

Vilken omfattning kapitalbildningen i direkt samband med produktionsverksamheten hade under senaste år, kan icke siffermässigt fastställas. Såsom av det ovansagda torde framgå, tyda alla tecken likväl därpå, att kapitalbildningen också i denna form var mycket mindre än under de goda tiderna.

Penningmarknaden.

Vid ingången av 1930 företedde penningmarknaden fortfarande ett rätt stramt läge, ehuru detta då redan betydligt lättat. Till avspänningen hade ett flertal faktorer bidragit. Så minskades till följd av inskränkningarna i produktionsverksamheten kreditbehovet, handelsbalansen förbättrades och landet tillfördes, då den utländska kapitalmarknaden ljusnade, i början av året friskt kapital. Till följd härav inträdde under vårens och sommarens lopp en lättnad på penningmarknaden. Finlands Bank kunde i april och åter i augusti sänka diskontot, vardera gången med $^1/_2$ %, och även för övriga räntesatser gjorde sig, ehuru långsammare, en sjunkande tendens gällande. Under hösten var åter en viss tillstramning på penningmarknaden att förmärka, vartill den av tullförhöjningarna föranledda livliga importen för sin del tydligen bidrog.

Affärsbankernas utlåning nedgick under årets lopp med 366.1 milj. mark till 9,200.0 milj. mark, under det att inlåningen ökades med 216.5 milj. mark till 7,697.8 milj. mark. Spänningen mellan ut- och inlåningen minskades således från 2,084.8 milj. mark vid årets början till 1,502.2 milj. mark vid dess slut och var på våren, då utländska lånemedel temporärt placerades i affärsbankerna, ännu mindre. På sommaren gjorde sig affärsbankerna, praktiskt taget, h. o. h. oberoende av rediskontering i Finlands Bank. På hösten blevo de åter tvungna att rediskontera mindre belopp. Rediskonterna nedgingo under redogörelseåret från 550.4 milj. mark till 149.6 milj. mark. Även i förhållande till utlandet förbättrades affärsbankernas ställning. Vid ingången av året utgjorde deras nettoskuld till utlandet 248.5 milj. mark, men under sommarens lopp stärktes ställningen tack vare de utländska lånen, så att bankerna då kunde skriva sig tillgodo fordringar på utlandet till ett ungefär lika stort belopp. Höstens stora import tog åter dessa i anspråk, varför affärsbankerna vid årsslutet häftade för en nettoskuld till utlandet på 134.2 milj. mark.

Till följd av de dåliga tiderna ledo affärsbankerna självfallet förluster, så att nettovinsten i allmänhet nedgick. Icke dess mindre sågo sig de flesta i stånd att betala samma dividend som under tidigare år.

Ehuru läget på penningmarknaden för kreditinrättningarnas vidkommande i kännbar grad lättade, fortforo de finansiella svårigheterna att, t. o. m. med ökad skärpa, göra sig gällande på de flesta områden av den produktiva verksamheten. Detta framgår bl. a. av det alltjämt ökade antalet konkurser. Detsamma utgjorde senaste år 1,944 emot 1,401 resp. 884 de närmast föregående åren. Växelprotesternas antal steg 1930 till 19,824, medan motsvarande tal år 1929 var 17,107 och 1928 endast 7,354. Också växelprotesternas totalbelopp nådde med 127.0 milj. mark ett nytt maximum, vilket är ungefär tre gånger mera än år 1928. Det kan likväl annoteras, att de protesterade beloppen under senare hälften av 1930 genomgående voro lägre än år 1929.

För att belysa avmattningen på penningmarknaden må här ytterligare nämnas, att aktiekurserna överhuvudtaget mot slutet av året nådde nya bottennoteringar, oaktat

vissa tecken till ökad livaktighet i börsomsättningen kunde skönjas. Som ett glädjande faktum kan slutligen anföras, att obligationer till ett avsevärt belopp senaste år kunde placeras på den inhemska marknaden. Ifrågavarande obligationslån representera sammanlagt 175 milj. mark, ett för våra förhållanden icke oansenligt kapital.

Betalningsbalansen och kapitalrörelsen.

Ehuru tillsvidare alla uppgifter, som erfordras för beräknandet av 1930 års betalningsbalans, icke stå till buds, kunna likväl vissa summariska kalkyler däröver uppgöras. Resultatet av betalningsbalansen beror nämligen hos oss i väsentlig grad på huru handelsbalansen under resp. år utfaller. De övriga på betalningsbalansen inverkande faktorerna inbringa enligt gjorda beräkningar vanligen vinst; åren 1927 och 1928 utgjorde denna 140—170 milj. mark, men år 1929 endast 90 milj. Det torde vara försiktigast att förutsätta, att denna inkomst, som i samfärdseln med utlandet tillföres vårt land, på grund av depressionen under senaste år fortfarande i någon mån reducerades, måhända till 50 milj. mark. Med beaktande av att exporten med jämnt 150 milj. mark översteg importen, kan betalningsbalansen sålunda, då kapitalrörelserna icke tagas i betraktande, beräknas ha lämnat ett överskott om 200 milj. mark. I jämförelse med de båda föregående åren, då betalningsbalansens passiva med resp. 1,600 och 480 milj. mark överstego dess aktiva, är resultatet tillfredsställande. Det var också nödvändigt, att betalningsbalansen åter utvecklade sig i för landet gynnsam riktning, ty de föregående åren hade i hög grad försämrat vårt betalningsförhållande till utlandet.

För kapitalrörelsernas vidkommande är främst att märka, att tre utländska obligationslån senaste år upptogos. Ab. Andelskassornas Centralkreditanstalt erhöll till en nominell ränta av 5 % ett lån å 300 milj. francs från Frankrike. Helsingfors stad upptog ett 6 ½ % lån å 8 milj. dollar och Industri-Hypoteksbanken i Finland Ab. ett 2 miljoners pundlån till en ränta av 6 %. Sammanlagt representera dessa lån ett kapitalvärde av omkring 1,170 milj. mark. En mindre del obligationer hörande till dessa lån blevo emellertid placerade i hemlandet. Dessutom användes ungefär 400 milj. mark av de erhållna lånemedlen direkt till konvertering av kortvarig utländsk gäld, varjämte betydande belopp även på annat sätt togos i anspråk för reglering av utländska skuldförbindelser. Det till landet indragna friska kapitalet understeg sålunda betydligt lånens nominella belopp. Detta kommer till synes bl. a. däri, att de utländska krediterna mot bankgaranti senaste år avkortades med drygt 300 milj. mark. Bankerna uppnegocierade icke heller i övrigt nytt kapital utomlands utan drogo fördel av den genom de nya lånen och den gynnsamma betalningsbalansen uppkomna ställningen för att stärka sig gentemot utlandet. Så nedgick affärsbankernas utländska nettoskuld under det gångna årets lopp med 114 milj. mark, medan Finlands Banks utländska nettotillgodohavanden ökades med 251.7 milj. mark. Genom såväl fondering som återbetalning av utländsk gäld blev det således under det nyss tilländalupna året möjligt att i betydande mån förbättra Finlands betalningsförhållande till utlandet.

Statsfinanserna.

Det torde vara skäl att påpeka, att depressionens verkningar, såsom naturligt är, även sträckt sig till statshushållningen. Avkastningen av inkomstkällor, sådana som statsskogarna och järnvägarna samt stämpelskatten, har på grund av prisfallet, avsättningssvårigheterna och produktionsavmattningen direkt reducerats. Minskningen i de enskildas, isynnerhet affärsföretagens, inkomster leder även till minskad intäkt av inkomst- och förmögenhetsskatten, den försvagade köpkraften inskränker konsumtionen, till följd varav accíser och importtullar inbringa mindre o. s. v. Att under dylika omständigheter upprätthålla jämvikt i statshushållningen har medfört svårigheter, vilka säkert komma att fortfara. De tullförhöjningar, vilka tillgripits både för att öka statsinkomsterna och i syfte att skydda den inhemska produktionen, innebära en ökad belastning för en stor del av befolkningen. Dessutom försvåra de en anpassning av lönerna i överensstämmelse med den sänkta varuprisnivån och ingripa överhuvudtaget störande i den naturliga prisbildningen. De äro ägnade att snarare förhindra än befordra produktionens anpassning efter efterfrågans krav ävensom den förbättring i produktionsmekanismen, som den ekonomiska verksamheten under en depressionsperiod främst måste sträva till. Det vore beklagligt, om folkhushållningen hos oss på grund härav skulle komma att lida av kristidens sviter även efter det, att en vändning till det bättre inträtt i den allmänna världskonjunkturen.

Finlands Banks verksamhet.

Utlåningen.

Depressionen, som bröt ut år 1929, medförde redan sagda år en omsvängning i utvecklingstendensen för Finlands Banks utlåningsrörelse. Den kreditefterfrågan, som sedelbanken har att tillgodose, begynte avtaga, varför Bankens kreditgivning, vilken ända till denna tidpunkt år för år vuxit, nedgick.

I samma riktning fortgick utvecklingen senaste år, då den allmänna lågkonjunkturen hos oss liksom nästan överallt i världen gav förhållandena sin prägel. Med undantag för februari minskades Bankens totala utlåning varje månad ända till oktober. Därefter inträdde i utlåningen under de två sista månaderna en anmärkningsvärd stegring. Utlåningen uppgick vid årsslutet till ett belopp, som med 446.8 milj. mark eller 32.3 % understeg motsvarande siffra vid ingången av året.

Såsom vanligt ökades Bankens direkta kreditgivning även 1930 under föråret. Sommarmånaderna med sin livliga export uppvisade en minskning; men under senare delen av året tilltog den direkta kreditgivningen efter vanligheten igen. Överhuvudtaget uppvisar denna endast ringa förändringar; vid årsultimot understeg den direkta kreditgivningen med endast 46.0 milj. mark eller 5.5 % denna utlåning vid början av året. Minskningen hänförde sig till växlar och hypotekslån. Däremot hade kassakreditiven något ökats.

Den minskade utlåningen berodde huvudsakligen på nedgången i privatbankernas rediskontering. Då depositionstillväxten under senare hälften av 1928 avstannade, tillstramades penningläget, så att privatbankernas rediskontering i Finlands Bank i betydande mån tilltog. Men då den ekonomiska depressionen med åtföljande minskning av kreditefterfrågan under år 1929 fortfor, tilltogo rediskonteringarna icke längre utan började tvärtom avtaga. Denna utveckling nådde sin kulmen senaste år. Beloppet rediskonter, som vid årets ingång utgjorde 550.4 milj. mark, minskades, med undantag för februari, ända till oktober, och utgjorde vid sagda månads utgång endast 5.0 milj. mark. Därefter inträffade en anmärkningsvärd stegring, till stor del på grund därav, att de väntade tullförhöjningarna ökade importen mot slutet av året. Vid årets utgång uppgingo rediskonteringarna till 149.6 milj. mark, vilket är 400.8 milj. mark eller 72.8 % mindre än vid dess ingång.

Emedan rediskonteringarna nedgått mera än den direkta kreditgivningen, har deras andel i den totala utlåningen reducerats och den direkta långivningens vuxit.

De månatliga växlingarna i Bankens kreditgivning, såväl i avseende å den direkta utlåningen och rediskonteringen som totalbeloppet, samt den relativa andelen av båda dessa slag av krediter belysas av följande tabell:

Finlands Banks inhemska kreditgivning år 1930.

Utgången av månaden	Direkte milj. mk.	%	Rediskonteringar milj. mk.	%	Summa milj. mk.
1929					
December	831.3	60.2	550.4	39.8	1,381.7
1930					
Januari	841.4	64.3	466.5	35.7	1,307.9
Februari	866.8	63.2	505.3	36.8	1,372.1
Mars	880.9	69.9	380.2	30.2	1,261.1
April	847.2	81.3	194.5	18.7	1,041.7
Maj	850.2	94.1	53.1	5.9	903.3
Juni	818.2	97.3	22.6	2.7	840.8
Juli	741.5	97.9	15.7	2.1	757.2
Augusti	690.1	98.2	12.7	1.8	702.8
September	693.1	99.1	6.3	0.9	699.4
Oktober	756.6	99.3	5.0	0.7	761.6
November	770.6	88.7	98.4	11.3	869.0
December	785.3	84.0	149.6	16.0	934.9

Vid årets slut innehöll Bankens portfölj inhemska växlar till ett belopp av 795.1 milj. mark, varav direkt diskonterade 645.5 milj. mark och rediskonterade, såsom redan nämnts, 149.6 milj. mark. Växelkrediten utgjorde sålunda 85 % av Bankens hela inhemska utlåning.

De av Banken direkt diskonterade växlarna fördelade sig procentuellt som följer:

	31/12 1924	31/12 1925	31/12 1926	31/12 1927	31/12 1928	31/12 1929	31/12 1930
Exportindustr. växlar	59.53	35.87	46.12	53.36	55.82	59.07	63.02
Hemindustr. „	10.76	23.39	14.66	15.77	16.99	14.77	13.12
Handelsfirmors „	25.72	36.76	37.44	28.82	24.80	24.11	21.38
Övriga „	3.99	3.98	1.78	1.55	2.39	2.05	2.48

Sedelutgivningen.

Emedan behovet av betalningsmedel på grund av affärslivets avmattning redan år 1929 avtog, var sedelstocken redan då något mindre än närmast föregående år. Såsom en naturlig följd av det allmänna ekonomiska läget och särskilt på grund av prisfallet fortgick överhuvud nedgången av sedelstocken också under senaste år. Densamma ökades visserligen efter vanligheten något under februari och mars, men minskades därefter kontinuerligt ända till slutet av november. I december gjorde sig en obetydlig tillväxt gällande. Hela året höll sig sedelcirkulationen under 1929 års nivå. Vid årets början var differensen 152.6 milj. mark, men reducerades sedan, så att sedelstocken ultimo 1930 endast med 81.2 milj. mark understeg beloppet utelöpande sedlar vid utgången av föregående år. Vid ingången av året utgjorde sedelstocken 1,360.6 milj. mark (föregående år 1,513.2 milj. mark) och vid dess slut 1,279.4 milj. mark. Sitt maximum nådde densamma i mars (31/3 1,447.2 milj. mark) och sitt minimum i januari (23/1 1,212.5 milj. mark). I stort sett minskades sålunda sedelstocken senaste år, ehuru icke i samma grad som året därförinnan. Inalles utgör ifrågavarande minskning för de tvenne senaste åren 14.8 %.

Följande sammanställning utvisar beloppen av de olika tillgångar, mot vilka Banken är berättigad att utgiva sedlar, vid utgången av år 1929 samt vid resp. kvartalsslut senaste år:

	31/12 1929 milj. mk	31/3 1930 milj. mk	30/6 1930 milj. mk	30/9 1930 milj. mk	31/12 1930 milj. mk
Guldkassa	301.9	304.2	301.9	301.4	301.2
Korrespondenter i utlandet	669.5	933.4	877.1	869.0	812.9
Kreditiv i utlandet	—	—	—	—	—
Växlar å utländskt mynt	21.1	85.1	191.2	197.0	127.8
Obligationer å utländskt mynt	—	—	—	—	—
Banksedlar och kuponger å utl. mynt	1.9	1.7	1.6	1.6	1.9
Växlar å finskt mynt	1,213.3	1,130.4	710.1	578.1	795.1
Summa	2,207.7	2,454.8	2,081.9	1,947.1	2,038.9

Den primära sedeltäckningen (guldkassan och utländska korrespondenters räkning) i procent av vid anfordran betalbara förbindelser hade år 1928 sjunkit från 78.0 % till 51.7 %. År 1929 ökades nämnda täckning till 60.8 % och senaste år till 74.9 % av de vid anfordran betalbara förbindelserna, och i förhållande till de utelöpande sedlarna utgjorde motsvarande tal 87.1 % vid slutet av senaste år samt 71.4 % ultimo 1929. Dessa relationstal ha således under årets lopp märkbart förbättrats. Såsom av ovanstående tabell framgår, beror detta icke på en ökning i den primära täckningen utan därpå, att utelöpande sedlar och övriga vid anfordran betalbara förbindelser under rådande depressionstid minskats.

Sedelutgivningsrätten utan avdrag på grund av bristande supplementär täckning har under år 1930 växlat mellan 2,529.2 milj. mark (7/6) och 2,144.5 milj. mark (15/1). Motsvarande obegagnade sedelutgivningsrätt har varierat mellan 886.2 milj. mark (23/9) och 489.5 milj. mark (8/1). Dessa belopp utgjorde, det förra 37.4 % och det senare 21.5 % av den totala sedelutgivningsrätten. Sedelreserven höll sig senaste år i stort sett på en högre nivå än föregående år, vilket likaledes är en naturlig konsekvens av det ekonomiska livets avmattning.

I det följande jämföras Bankens totala och använda sedelutgivningsrätt vid 1930 års utgång med motsvarande tal vid slutet av föregående år:

Sedelutgivningsrätt	31/12 1929 milj. mk	31/12 1930 milj. mk
Guldkassa och utländska valutor	971.4	1,114.1
Sedelutgivningsrätt därutöver	1,200.0	1,200.0
Sedelutgivningsrätt	2,171.4	2,314.1
Begagnat belopp		
Utelöpande sedlar	1,360.6	1,279.4
Övriga avista förbindelser	237.0	208.1
Å beviljade kassakreditiv innestående	38.3	33.9
Begagnad sedelutgivningsrätt	1,635.9	1,521.4
Sedelutgivningsreserv		
Omedelbart disponibel	535.5	517.5
Beroende av ökad supplementär täckning	—	275.2
Total sedelutgivningsreserv	535.5	792.7
Begagnat belopp och reserv	2,171.4	2,314.1

Bankens förhållande till statsverket.

Staten har under det gångna året icke anlitat kredit i Finlands Bank, frånsett vissa förskott, av vilka det största ungefär motsvarade statens andel i Bankens vinst för senaste år. Även å utländskt mynt lydande finska statsobligationers räkning har under året förblivit tämligen oförändrad med undantag av vid bokslutet verkställda nedskattningar av obligationernas bokföringsvärde.

De utländska förbindelserna.

År 1930 ingick Finlands Bank, i likhet med andra länders centralbanker, som aktionär i det internationella bankinstitut, Bank for International Settlements, som i Basel begynt sin verksamhet, och trädde tillika i korrespondentförbindelse med denna bank.

Andra förändringar i avseende å Bankens nät av korrespondenter ha icke inträffat.

Det i Bankfullmäktiges berättelse för år 1929 å sid. 12 omnämnda utländska kreditivet har icke förnyats för det löpande året.

Emissioner av lån.

Banken har under det gångna året deltagit i emissionen av tolv inhemska obligationslån, upptagna av följande firmor och städer: Osakeyhtiö Arabia Aktiebolag 12 milj. mark, Haarlan Selluloosayhtiö Haarla ja Pojat 15 milj., Björneborgs stad 6 milj., Lahti 3.5 milj., Wasa 10 milj., Hangö 3 milj., Willmanstrand 3 milj., Jyväskylä 2.5 milj., Mikkeli 2.5 milj., Kotka 8 milj., Helsingfors 42 milj. mark och Mercator Tryckeri Aktiebolag 25 milj. mark.

Bankens bokslut.

Bilansen.

Olikheterna mellan Bankens bilanser för senaste och år 1929 framgå ur följande sammanställning:

Tillgångar:	31/12 1929 milj. mk	31/12 1930 milj. mk
Guldkassa	301.9	301.2
Korrespondenter i utlandet	669.5	812.9
Växlar å utländskt mynt	21.1	127.8
Kuponger och utländska sedlar	1.9	1.9
Växlar å finskt mynt	1,213.3	795.1
Hypotekslån	58.6	24.4
Kassakreditiv	109.8	115.4
Obligationer å finskt mynt	36.1	56.4
Obligationer å utländskt mynt	286.9	314.9
Bankfastigheter och inventarier	12.0	12.0
Diverse räkningar	50.5	145.0
Summa	2,761.6	2,707.0
Skulder:		
Utelöpande sedlar	1,360.6	1,279.4
Statsverkets upp- och avskrivningsräkning	150.1	153.6
Upp- och avskrivningsräkning med övriga	48.3	22.8
Postremissväxlar	13.5	12.1
Korrespondenter i utlandet	9.4	7.8
Grundfond	500.0	1,000.0
Reservfond	501.2	76.5
Bankfastigheter och inventarier	12.0	12.0
Diverse räkningar	15.8	12.2
Årets vinst	150.7	130.6
Summa	2,761.6	2,707.0

Guldreserven har hållits vid ungefär oförändrad nivå. Med hänsyn därtill att guldkassan enligt reglementet icke får understiga 300 milj. mark, ha i ersättning för det guld, som för tekniska ändamål till ett belopp av 8.8 milj. mark försålts, guldinköp gjorts i utlandet.

Tillgodohavandena å utländska korrespondenters räkning, vilka från sitt maxi-

mum ultimo 1927 intill juli 1929 nedgingo med över 800 milj. mark till 489.1 milj. mark per 23/7 1929, ökades därefter jämförelsevis snabbt. Vid utgången av maj månad senaste år uppgingo desamma redan till 1,023.9 milj. mark. Härefter nedgick valutaförrådet åter, så att tillväxten för hela året stannade vid 143.4 milj. mark eller 21.4 %. Valutareservens tendens att tilltaga härledde sig till en del därav, att handelsbalansen utföll aktiv, dels bidrogo de under årets lopp upptagna utländska obligationslånen därtill.

Växlar lydande å utländskt mynt företedde senaste år en rätt anmärkningsvärd ökning, i det att desamma mer än femdubblades. Även detta har stärkt Bankens betalningsförhållande till utlandet.

Förändringarna i de till kreditgivningen hörande räkningarna ävensom i sedelstocken ha ovan redan berörts.

Obligationskonti ha i någon mån ökats, ehuru även senaste år en ansenlig nedskrivning å desamma verkställdes i syfte att stärka Bankens ställning.

Bankens under rubriken Diverse räkningar sammanförda tillgångar överstego senaste år betydligt dessa räkningar ett år tidigare. Detta konto omfattar särskilda, till övervägande del tillfälliga aktiva poster, vilka befinna sig under reglering eller i övrigt lämpligast äro att hänföra till denna grupp.

Förändringarna i grund- och reservfonden komma sig av den år 1929 stadfästa ändringen av Bankens reglemente, för vilken redogjorts i Bankfullmäktiges föregående berättelse.

I det löpande årets första bilans har hälften av senaste års vinst, i enlighet med reglementets bestämmelse, överförts till reservfonden, som härefter uppgår till 141.8 milj. mark.

Vinst- och förlusträkningen.

Gestaltningen av Bankens vinst- och förlusträkning under de två senaste åren framgår av följande sammanställning:

Inkomster:		År 1929	År 1930
Intressen å inhemsk utlåning	Fmk	112,100,294: 95	72,691,880: 59
„ å kontokuranter i utlandet	„	30,401,030: 95	32,220,888: 77
„ å obligationer	„	31,045,448: 70	32,690,549: 82
Agio	„	4,318,026: 02	12,482,015: 47
Provisioner	„	7,879,683: 40	7,226,929: 84
Influtna osäkra fordringar	„	5,250: 34	28,339: 20
	Fmk	185,749,734: 36	157,340,603: 69

Utgifter:		År 1929	År 1930
Löner och arvoden	Fmk	7,603,738: 55	8,207,164: 20
Pensioner och understöd	„	522,739: 85	657,490: 50
Bankfullmäktiges arvoden och expenser	„	153,886: 80	150,267: 65
Sedeltillverkningen	„	3,326,488: 65	3,296,355: 40
Diverse omkostnader	„	2,016,327: 03	2,055,517: 22
Nedskattning å obligationer och aktier	„	21,306,895: 60	12,308,384: 55
D:o å inventarierna	„	79,549: 35	113,624: 35
Nettovinst	„	150,740,108: 53	130,551,799: 82
	Fmk	185,749,734: 36	157,340,603: 69

Bankens bruttoinkomster, som kraftigt ökats under de tidigare åren, minskades senaste år i förhållande till det föregående med 28.4 milj. mark eller 15.3 %. Detta berodde helt och hållet på minskad ränteavkastning från den inhemska utlåningen, vilken åter har sin orsak såväl i den överhuvudtaget minskade kreditgivningen som i den lägre räntefoten.

Valutaförrådet har i genomsnitt varit så mycket större än 1929, att intressen å kontokuranter i utlandet trots räntesatsernas nedgång uppvisa en mindre ökning.

Tillväxten å agiokontot står likaså i samband med valutaoperationernas ökade omfattning.

Av Bankens ordinarie utgifter ha löne- och pensionsutgifterna ökats med omkring 740,000 mark. Ökningen i avlöningarna beror på den nya lönestaten, som trädde i kraft i slutet av år 1929. Ökningen i pensionsutgifterna härleder sig delvis av den i samband med löneregleringen verkställda revisionen av tidigare beviljade pensioner, dels av vissa nya pensionsbelopp. De ordinarie utgifternas totalbelopp uppgick senaste år till 14.4 milj. mark, året därförinnan utgjorde detsamma 13.6 milj. mark.

Obligationernas och aktiernas värde har ytterligare nedskattats med avsevärda belopp. Sålunda har det varit möjligt att bokföra dessa tillgångar till värden kännbart understigande marknadsnoteringarna.

Banken har icke lidit några förluster i sin kreditgivning, och några andra än de obetydliga avskrivningar, som omnämnas å sid. 16 ha icke behövt företagas.

Nämnvärda nybyggnader har Banken icke heller under det gångna året haft under utförande, och skäl till avskrivningar å fastigheterna har icke förefunnits. Mindre reparationskostnader ha bokförts som utgifter för fastigheterna. Vad som använts till nyanskaffning av inventarier har efter vanligheten helt och hållet avskrivits.

Emedan Bankens inhemska utlåning av ovan anförda skäl år 1930 avkastade närmare 40 miljoner mark mindre än under föregående år, utvisar Bankens nettovinst för senaste år ett lägre belopp än för åren 1929 och 1928. Vinsten utgjorde:

År 1924	65.4	milj.	mk	
„ 1925	82.7	„	„	
„ 1926	107.1	„	„	
„ 1927	116.7	„	„	
„ 1928	144.0	„	„	
„ 1929	150.7	„	„	samt
„ 1930	130,551,799	mark	82	penni.

Av 1930 års vinst har hälften eller 65,275,899 mark 91 penni överförts till reservfonden. Av återstoden gottskrives staten enligt det löpande årets statsförslag 65,000,000 mark. Därefter återstå i Banken odisponerade vinstmedel till ett belopp av 275,899 mark 91 penni. Bankfullmäktige föreslå,

att Bankens odisponerade vinstmedel, 275,899 mark 91 penni, måtte överföras till Bankens reservfond.

Särskilda av Bankfullmäktige handlagda ärenden.

Avlöningen av Bankens tjänstemän och befattningshavare.

Förutom innehavarna av de i avlöningsstaten upptagna befattningshavarna har Banken i sin tjänst ett antal extraordinarie befattningshavare, för vilkas avlönande Bankfullmäktige årligen på framställning av Bankens direktion anslå nödiga medel. Den 16 december sistlidna år beviljade Bankfullmäktige 1,000,000 mark att under år 1931 efter behov användas för detta ändamål.

Nya pensioner.

Bankfullmäktige ha under det gångna året beviljat fem pensioner i enlighet med pensionsstadgan och tvenne mindre årliga understöd. Deras sammanlagda årliga belopp utgör 130,680 mark.

Avskrivningar.

På framställning av direktionen ha Bankfullmäktige förordnat, att en del såsom osäkra upptagna, redan tidigare ur Bankens tillgångar avförda fordringar, härstammande från åren 1892—1912, inalles 13,014 mark 54 penni, skola såsom helt och hållet värdelösa ur räkenskaperna avföras.

Revisionen.

De vid 1929 års riksdag utsedda revisonerna, jordbrukaren Juho Paavo Saarinen, redaktören Kaarlo Harvala, filosofiedoktorn Frans Vihtori Härmä, filosofiemagistern Jaakko William Keto och jordbrukaren Matti Pitkänen verkställde under tiden från den 17 februari till den 3 mars revision av Bankens räkenskaper och förvaltning för år 1929. I enlighet med revisorernas tillstyrkan och med stöd av stadgandena härom i Bankens reglemente ha Bankfullmäktige beviljat direktionen ansvarsfrihet för Bankens förvaltning under år 1929.

Granskning av lånerörelsen och valutahandeln.

I enlighet med stadgandena i instruktionen för Bankfullmäktige ha Fullmäktige varannan månad granskat Bankens lånerörelse och övriga placeringar ävensom dess valutahandel.

Inventeringar och inspektion av avdelningskontoren.

a) I huvudkontoret.

Jämlikt 6 § i sin instruktion ha Bankfullmäktige verkställt inventering av huvudkontorets kassavalv och samtliga kassor ävensom lånehandlingar och säkerheter samt panter och depositioner. De vid sagda inventeringar fastställda förhållandena hava befunnits med Bankens böcker överensstämmande.

b) I avdelningskontoren.

Bankfullmäktige ha övervakat, att avdelningskontorens handkassor och valv en gång i månaden samt växlar, skuldsedlar och panter minst tre gånger om året inventerats av diskontkontrollanterna.

Dessutom ha under året samtliga avdelningskontor inspekterats.

Direktionen.

Republikens president beviljade den 9 april på begäran avsked åt medlemmen av Bankens direktion jurisutriusque kandidaten Ernst Gråsten, som uppnått åldersgränsen, och utnämnde samtidigt, på Bankfullmäktiges framställning, forsträdet Adolf Burgman till medlem av Bankens direktion.

Kontrollanterna vid avdelningskontoren.

För år 1931 ha Bankfullmäktige på direktionens framställning utsett följande personer till kontrollanter vid avdelningskontoren och till deras suppleanter:

vid kontoret i Åbo: till ordinarie ledamöter kommunalrådet Ernst Petter Johan Thomé och direktören Otto Timola samt till suppleanter direktören Axel Merisalo och direktören Arthur Fredrikson.

vid kontoret i Björneborg: till ordinarie ledamöter direktören Johan Odert Rosengren och direktören Toivo Rintala samt till suppleanter handlanden William Tarkiainen och direktören Pehr A. Collin.

vid kontoret i Wasa: till ordinarie ledamöter borgmästaren Ivar Wilhelm Hasselblatt och direktören Juho Alatalo samt till suppleanter konsuln Johan Alfred Viklund och direktören Lauri Aleksander Niinioja.

vid kontoret i Uleåborg: till ordinarie ledamöter kommerserådet Frans Adolf Riekki och direktören Otto Alfons Karhi samt till suppleanter vicehäradshövdingen Arvi Kaarlo Eliel Ahmavaara och direktören J. K. Korkiakivi.

vid kontoret i Kuopio: till ordinarie ledamöter lantmäteriingeniören Pekka Juho Rinkinen och kommerserådet Bruno Ilmoniemi samt till suppleanter direktören Otto Ville Ruotsalainen och vicehäradshövdingen Gunnar Valdemar Hellén.

vid kontoret i Joensuu: till ordinarie ledamöter filosofiemagistern Yrjö A. Kankaanrinta och agronomen Väinö Muukkonen samt till suppleanter filosofiemagistern Taavi Kauhanen och hovrättsauskultanten Mauno Moilanen.

vid kontoret i Sordavala: till ordinarie ledamöter f. d. apotekaren Sven Holsti och kronofogden Alexander Weledejeff samt till suppleanter direktören Robert Valentin Niskanen och verkställande direktören Emil Immonen.

vid kontoret i Wiborg: till ordinarie ledamöter handlanden Paul Sergejeff och direktören Ernst Hämäläinen samt till suppleanter verkställande direktören Hannes Neuvonen och direktören Kusti Soininen.

vid kontoret i S:t Michel: till ordinarie ledamöter ingeniören Edvin Alléen och borgmästaren, ministern Erkki Veikko Kuokkanen samt till suppleanter verkställande direktören Valter Pulkkinen och kommunalrådet Otto Kinnunen.

vid kontoret i Tammerfors: till ordinarie ledamöter justitierådmannen Kaarlo Haljala och verkställande direktören Mikko Petter Lampén samt till suppleanter direktören Pentti Hirvonen och fabrikanten Johan Niklas Salminen.

vid kontoret i Tavastehus: till ordinarie ledamöter kommerserådet Anders Gustaf Skogster och handlanden Johan Verner Fredriksson samt till suppleanter fabrikanten Kaarlo Edvard Kauppinen och justitierådmannen Kalle Edvard Teikari.

vid kontoret i Jyväskylä: till ordinarie ledamöter direktören Kaarlo Wilhelm Laitila och apotekaren Eugen Mansnerus samt till suppleanter lektorn Herman Hämäläinen och borgmästaren Matti Soini.

vid kontoret i Kotka: till ordinarie ledamöter handlanden Emil Saxell och affärs-

mannen Arthur Lemke samt till suppleanter bogmästaren Atte Mönkö och filosofiemagistern H. L. Wennerstrand.

Bankfullmäktige och revisorer.

Enligt riksdagsordningen av den 13 januari 1928 utses vid Riksdagens första ordinarie session efter verkställt riksdagsmannaval nio Bankfullmäktige. I enlighet härmed förrättades av Riksdagens elektorer vid sammanträde den 12 november val av Bankfullmäktige, varvid valda blevo:

filosofiemagistern *Jalo Lahdensuo,*
verkställande direktören *Väinö Tanner,*
professorn *Ernst Fredrik Nevanlinna,*
jordbrukaren *Vihtori Vesterinen,*
filosofiedoktorn *Johan Helo,*
jordbrukaren *Juhani Leppälä,*
filosofiedoktorn *Julius Ailio,*
diplom-ingeniören *Erik von Frenckell* och
kommunalrådet *Taave Junnila.*

Av dessa utgöra de tre förstnämnda de ordinarie Bankfullmäktige.

Samma dag utsågos till Bankens revisorer och dessas suppleanter:

jordbrukaren *Matti Pitkänen* och till dennes suppleant filosofiemagistern *Ilmari Auer;*

redaktören *Kaarlo Harvala* och till dennes suppleant jordbrukaren *August Kuusisto;*

filosofiedoktorn *Frans Vihtori Härmä* och till dennes suppleant kommunalrådet *Artturi Hiidenheimo;*

kommunalrådet *Aleksanteri Fränti* och till dennes suppleant jordbrukaren *Juho Paavo Saarinen;*

filosofiemagistern *Jaakko William Keto* och till dennes suppleant redaktören *Artturi August Aalto.*

Vid sammanträde den 19 november utsågo Bankfullmäktige till ordförande underteckнad Nevanlinna och till viceordförande verkställande direktören Väinö Tanner.

Helsingfors, den 5 mars 1931.

E. NEVANLINNA.

Jalo Lahdensuo. **Vihtori Vesterinen.** **Johan Helo.**
Juhani Leppälä. **Julius Ailio.** **Taave Junnila.**

K. N. Rauhala.